

Θεϊσμός, ὁ Πλατωνισμός, εἶναι ἡ μόνη δύναμη λυτρωμοῦ ὄλου τοῦ Κόσμου ἀπὸ τὴν ἄβυσσο καὶ τὰ σκοτάδια τοῦ Μηδενισμοῦ τῆς ἐποχῆς μας.

Ὁ Νεοελληνικὸς Κόσμος θὰ ζήσει, θὰ θαυματοργήσει καὶ θὰ κατακτήσῃ στὸ μέλλον ὅλη τὴν Ἀνθρωπότητα μὲ τὸ Πνεῦμα καὶ μόνο μὲ τὸ Πνεῦμα. Τὸ ἀθάνατο κι' αἰώνιο δημιουργικὸ Ἑλληνικὸ Πνεῦμα, ἡ μοῖρα ὄλων τῶν μοιρῶν τοῦ Παναιώνιου Πανελληνισμοῦ, εἶναι ἡ μόνη δημιουργικὴ δύναμη κι' ἐλπίδα ὄλου τοῦ Κόσμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ. ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗΣ.

Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς Μεταφυσικῆς τὸ φῶς τοῦ αἰωνίου μεταφυσικοῦ προβλήματος. Ἀλλὰ τὸ φῶς τοῦ μεταφυσικοῦ προβλήματος προϋποθέτει, μὲ ἀπόλυτη πνευματικὴ ἀναγκαιότητα, τὸ φῶς τοῦ προβλήματος τῆς Μεθόδου τῆς Μεταφυσικῆς.

Ἀπὸ τὰ πῶς σημαντικὰ προβλήματα τῆς Μεταφυσικῆς εἶναι τὸ πρόβλημα τῆς ἀληθινῆς μεθόδου τῆς. Ἡ Φιλοσοφία εἶναι ἡ φιλοσοφία τῆς αὐτοσυνείδησης τοῦ Λόγου. Καὶ ἡ πρώτη στιγμή τῆς αὐτογνωσίας τοῦ Λόγου εἶναι ἡ στιγμή τοῦ ἀληθινοῦ φωτὸς τοῦ προβλήματος τῆς ὀρθῆς φιλοσοφικῆς μεθόδου, ποὺ ὀδηγεῖ στὴν ὑπέριστα ἀλήθεια τοῦ Λόγου, στὴ μεταφυσικὴ ἀλήθεια.

Τὸ πρόβλημα τῆς ὀρθῆς μεθόδου τῆς Μεταφυσικῆς ἔχει πρωταρχικὴ σημασία καὶ θεμελιώδη ἀξία γιὰ τὸ ὄλο ἔργο τῆς Μεταφυσικῆς. Καὶ ἡ ἀξία αὕτη προσδιορίζει τὴ θέση τοῦ προβλήματος τῆς μεθόδου τῆς Μεταφυσικῆς μέσα στὸ ὄλο σύστημα τῆς Φιλοσοφίας. Καὶ ὁ λόγος αὗτος ἐπιβάλλει τὴ φιλοσοφικὴ μελέτη καὶ διερεῦνησή του καὶ τὸν ἀληθινὸ διαφωτισμὸ τοῦ ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματα τοῦ φιλοσοφικοῦ Στοχασμοῦ. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή τῆς Αὐγῆς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας, ἀπὸ τὴ στιγμή τῆς φιλοσοφίας τῶν μεγάλων φιλοσόφων τῆς Προσωκρατικῆς ἐποχῆς, τοῦ Ἡρακλείτου, τοῦ Παρμενίδου καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων τῆς Ἑλέας (Ζήνων) καὶ ἀργότερα τῶν σοφιστῶν, τοῦ Σωκράτη, τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ἀριστοτέλη, τῶν Στωϊκῶν καὶ τοῦ Πλωτίνου, τὸ πρῶτο πρόβλημα τῆς Φιλοσοφίας ὡς ξεκίνημά της, εἶναι τὸ πρόβλημα τῆς μεθόδου τῆς.

Τὴν ἴδια ἀξία ἔχει τὸ πρόβλημα τῆς μεθόδου τῆς Μεταφυσικῆς καὶ στὴ Νεώτερη Εὐρωπαϊκὴ Φιλοσοφία. Τὸ εὐαγγέλιο ὄλων τῶν εὐαγγελίων τοῦ πατριάρχη τῆς Νεώτερης Εὐρωπαϊκῆς Φιλοσοφίας, τοῦ Descartes, εἶναι τὸ πρῶτο μεγάλο φιλοσοφικὸ ἔργο του, ὁ περίφημος «Λόγος περὶ τῆς μεθόδου». Καὶ ὄλο τὸ φιλοσοφικὸ ἔργο τοῦ Descartes, στὸ ἀληθινὸ νόημά του, εἶναι πρῶτ' ἀπ' ὄλα ἔργο φιλοσοφικῆς μεθοδολογίας.

Τὴν ἴδια ξεχωριστὴ σημασία ἔχει τὸ πρόβλημα τῆς μεθόδου τῆς Φιλοσοφίας καὶ στὸ ἔργο τῶν μεγάλων Ἀγγλῶν φιλοσόφων Bacon, Locke, Hume, καὶ στὸ ἔργο τοῦ Spinoza καὶ τοῦ Leibnits καὶ προπάντων στὸ

ἔργο τοῦ Κάντ. Τὸ ὄλο ἔργο μάλιστα τοῦ Κάντ μπορεῖ νὰ θεωρηθῆ, στὸ βάθος του καὶ στὴν ἀληθινὴ οὐσία του, ὡς πραγματεία φιλοσοφικῆς ἐπιστημολογίας καὶ μεθοδολογίας.

Ἐπίσης πρωταρχικὴ σημασία ἔχει τὸ πρόβλημα τῆς μεθόδου τῆς Φιλοσοφίας στὸ ἔργο τοῦ πατριάρχου τοῦ Θετικισμοῦ, τοῦ Auguste Comte καὶ στὴ φιλοσοφία τοῦ θεμελιωτῆ τοῦ γνωσιοθεωρητικοῦ Πραγματισμοῦ τοῦ περασμένου αἰώνα, τοῦ W. James, ὡς καὶ στὸ ἔργο τοῦ Nietzsche τοῦ Dilthey, τοῦ Spranger, τοῦ Bergson, τοῦ Husserl, τοῦ Scheler, τοῦ N. Hartmann, τοῦ Jaspers καὶ γενικὰ σ' ὅλη τὴ φιλοσοφία τῶν δύο τελευταίων αἰώνων.

*

Οὐσία καὶ μοῖρα τῆς Μεταφυσικῆς ἢ μεταφυσικῆ Ἀλήθεια, τὸ μεταφυσικὸ Φῶς. Τὸ φῶς τῶν μεγάλων κι' αἰώνιων προβλημάτων τῆς ζωῆς τοῦ Ἀνθρώπου μέσα στὸ Ἄπειρο. Μοναδικὸς ὑπέρτατος σκοπὸς τῆς Μεταφυσικῆς, τὸ φῶς τῶν ἀβυσσαλέων μεταφυσικῶν προβλημάτων τοῦ Κόσμου καὶ τοῦ Ἀνθρώπου καὶ ἀπάνω ἀπ' ὅλα τὸ φῶς τοῦ αἰωνίου προβλήματος τοῦ Θεοῦ. Πρώτη ἀρχὴ τοῦ Κόσμου ὁ Θεός. Καὶ ὑπέρτατος σκοπὸς τῆς Μεταφυσικῆς ἢ ἀνύψωση τοῦ Ἀνθρώπινου Λόγου σὲ σφαῖρες τοῦ ἀπολύτου, ἀπείρου κι' αἰωνίου Λόγου, τοῦ Θεοῦ, ὡς πρώτης ἀρχῆς τοῦ Σύμπαντος. Ἡ πνευματικὴ ἐξύψωση τοῦ Ἀνθρώπου στὴ Θεότητα, ἢ ὁμοίωσή του κι' ἔνωσή του μὲ τὴ Θεότητα. Μὲ ἄλλους λόγους ἢ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ θέωση τοῦ Ἀνθρώπου. Ἡ Μεταφυσικὴ στὴν οὐσία της εἶναι πρῶτ' ἀπ' ὅλα καὶ ἀπάνω ἀπ' ὅλα θεολογία καὶ μόνο θεολογία.

Ἀπὸ τὰ ἕψη τώρα τῶν σφαιρῶν τοῦ φωτὸς τῆς οὐσίας καὶ τῆς μοίρας τῆς Μεταφυσικῆς, ὡς θεολογίας, φωτοκατακλύζεται καὶ τὸ ποῦτο πρόβλημά της, τὸ πρόβλημα τῆς δοθῆς μεθόδου της. Ἡ δημιουργικὴ Μεταφυσικὴ, ὡς καθαρὴ θεωρητικὴ ἐπιστήμη τῶν πρώτων ἀρχῶν κι' αἰτιῶν τοῦ Κόσμου καὶ τῆς Ζωῆς, τῶν πρώτων ἀρχῶν τοῦ ἀπολύτου ὄντος, ὡς καθαρὴ θεωρητικὴ στὴν οὐσία της, ὄντολογία — Θεολογία, πρέπει νὰ θεμελιώνη τὸ δημιουργικὸ ἔργο της ἀπάνω στὴν ἀπόλυτη πνευματικὴ βεβαιότητα, μέσα στὸ ἀπόλυτο πνευματικὸ φῶς. Ὁ ὑπέρτατος σκοπὸς τῆς Μεταφυσικῆς, ὁ θεολογικὸς σκοπὸς της, δὲν εἶναι τὸ ξεκίνημά της, ἀλλὰ τὸ τέλος της, τὸ στεφάνωμά της. Ἡ Μεταφυσικὴ, ὡς θεολογία, δὲν ξεκινάει ἀπὸ τὴ Θεολογία, ἀλλὰ καταλήγει στὴ Θεολογία. Τὸ θεολογικὸ ἔργο τῆς Μεταφυσικῆς δὲν εἶναι ἡ βάση της, ἀλλὰ τὸ ἐπιστέγασμά της. Τὸ ἀέτωμα τοῦ αἰωνίου θεολογικοῦ Παρθενώνα της.

Ἡ ὑπέρτατη ἀλήθεια τῆς Μεταφυσικῆς, ὡς καθαρῆς θεωρητικῆς ὄντολογίας — Θεολογίας, δὲν εἶναι καρπὸς μιᾶς ἀριστοῦ πίστεως, ἀλλὰ καρπὸς μακρότατης καὶ σκληρότατης πνευματικῆς πάλης καὶ νίκης, καρπὸς ἀγριώτατου καὶ τραχύτατου ἀδυσώπητου τιτανικοῦ ἀγώνα τοῦ Πνεύματος, ποὺ ἡ πρώτη στιγμή του εἶναι ἡ πιδὸ βαθεῖα, πιδὸ ἀβυσσαλέα καὶ πιδὸ ζοφερὴ Ἄμ-

φιβολία, ψυχή του ἢ κριτική Σκέψη καὶ τέρμα του ἢ πιδ θριαμβευτική πνευματική Νίκη, ὁ Θρίαμβος τῆς ἀπόλυτης Ἀλήθειας, τῆς μεταφυσικῆς, τῆς θεολογικῆς Ἀλήθειας.

Καταφαίνεται ἤδη ὁλόφωτα, πῶς ἡ πρώτη καὶ πιδ θεμελιακὴ ἀρχὴ τῆς Φιλοσοφίας — Μεταφυσικῆς, ὡς Ὀντολογίας — Θεολογίας, εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς Δημιουργίας. Ἡ ἀρχὴ τοῦ πνευματικοῦ φωτοκατακλυσμοῦ τῶν πάντων καὶ τῆς πνευματικῆς προαγωγῆς τῆς ζωῆς ὅλης τῆς Ἀνθρωπότητος. Ἡ ἀρχὴ ὅμως τῆς Δημιουργίας, μέσα στὸ χῶρο καὶ τῆς Ζωῆς καὶ τῆς Φιλοσοφίας, προϋποθέτει, μὲ ἀπόλυτη ἀναγκαιότητα, τὴν ἀπόλυτη ἐλευθερία τῆς Φιλοσοφίας στὸ δημιουργικὸ ἔργο της. Τὴν ἐλευθερία τῆς Φιλοσοφίας ἀπ' ὅλες τὶς σκοτεινῆς ἀντιδημιουργικῆς καὶ ἀντιπροοδευτικῆς κοσμικῆς δυνάμεις, μὲ δυὸ λόγια τὴν ἀπόλυτη δημιουργικὴ αὐτονομία της, τὴ δημιουργικὴ Ἐλευθερία. Ἡ Μεταφυσικὴ, ὡς θεολογία, εἶναι ἡ βασίλισσα ὅλων τῶν ἐπιστημῶν, ἡ κορυφὴ ὅλων τῶν κορυφῶν τοῦ θαύματος θαυμάτων τῆς δημιουργίας τοῦ Πνεύματος, καὶ δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ ἦναι ὄργανο καὶ θεραπαινίδα (ancilla), μ' ἓνα λόγο σκλάβια καμμιᾶς ἀπολύτως κοσμικῆς δυνάμεις, ὅσο ψηλὰ καὶ ἂν στέκεται, ὅπως στὸ Μεσαίωνα. Ἡ ὑψηλὴ δημιουργικὴ Φιλοσοφία διακονεῖ μόνο μέσα στὸ ναὸ τοῦ Λόγου καὶ τῆς Θεότητος.

Ψυχὴ τῆς Φιλοσοφίας — Μεταφυσικῆς — Θεολογίας ἢ Ἐλευθερία καὶ μόνο ἢ Ἐλευθερία. Ἡ Ἐλευθερία τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς Ψυχῆς. Ἡ ἐλεύθερη ἀναζήτησις, ἀνακάλυψις, ἀποκάλυψις καὶ κατάκτησις τῆς ἀπόλυτης φιλοσοφικῆς Ἀλήθειας, τῆς μεταφυσικῆς Ἀλήθειας, τῆς Ἀλήθειας τοῦ Θεοῦ.

Μὲ ἄλλους λόγους ψυχὴ τῆς Φιλοσοφίας εἶναι ἡ ἐλεύθερη ὁλόφωτη κριτικὴ Σκέψη. Ἡ Φιλοσοφία στὴν οὐσία της εἶναι ἀπάνω ἀπ' ὅλα κριτικὴ φιλοσοφία καὶ μόνο κριτικὴ φιλοσοφία. Δημιουργία τοῦ Καθαροῦ Λόγου, τοῦ ἐλεύθερου θεωρητικοῦ Δημιουργικοῦ Λόγου. Ἐλεύθερου καὶ στὸ ἀρνητικὸ καὶ στὸ θετικὸ νόημα τῆς Ἐλευθερίας. Τῆς Ἐλευθερίας καὶ ὡς ἀνεξαρτησίας ἀπ' ὅλες τὶς ἀντίμαχες στὸ δημιουργικὸ ἔργο της ζοφερῆς δυνάμεις καὶ ὡς δημιουργικῆς ἀρχῆς καὶ δυνάμεις θετικῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς αὐτενεργείας καὶ αὐτοδημιουργίας. Ἡ κοσμικὴ ὅμως ἐφαρμογὴ τῆς ὑπέροχτης ἀρχῆς τῆς δημιουργίας τοῦ Πνεύματος, τῆς ἀρχῆς τῆς Δημιουργικῆς Ἐλευθερίας, προϋποθέτει, μὲ ἀπόλυτη ἀναγκαιότητα, κι' ἐπιβάλλει τὴ θεμελίωσις τοῦ δημιουργικοῦ ἔργου τῆς Μεταφυσικῆς ἀπάνω σὲ ἀπόλυτα βέβαιες, καθολικῆς καὶ ἀναγκαῖες, παγκόσμιες καὶ παναιώνιες ἀλήθειες μέσα στὶς σφαῖρες της καὶ μέσα στοὺς κόσμους της. Καὶ ἀπόλυτες ἀλήθειες, μὲ παγκόσμιο κῦρος καὶ παναιώνια ὑποχρεωτικὴ ἰσχὺ γιὰ ὅλο τὸν Κόσμο, εἶναι μόνο οἱ ἀλήθειες τοῦ κριτικοῦ Στοχασμοῦ, τοῦ κριτικοῦ καθαροῦ (ἐλεύθερου) θεωρητικοῦ Λόγου, τῆς κριτικῆς Φιλοσοφίας, τῆς κριτικῆς Μεταφυσικῆς.

Ἡ Μεταφυσικὴ εἶναι δημιουργικὴ μόνο ὡς δημιουργία τοῦ καθαροῦ θεωρητικοῦ Λόγου. Ἀλλ' ὁ καθαρὸς Λόγος, ὡς δημιουργικὸς Λόγος, δὲ νοεῖται καὶ δὲν ὑπάρχει ποτὲ παρὰ μόνο ὡς ἀπόλυτα ἐλεύθερος, ἀνεξάρτητος καὶ αὐτόνομος ἀπ' ὅλες τὶς πολέμιες τῆς ἐλευθερίας του δυνάμεις, τὶς

δυνάμεις τῆς ἄρνησης καὶ τοῦ πολέμου τῆς Δημιουργικῆς Ἐλευθερίας, τῆς Δημιουργικῆς Ζωῆς. Ἐλεύθερος καὶ ἀπὸ τὴν Πολιτεία καὶ ἀπ' ὄλες τὶς ἄλλες πολέμιες στὴν ἐλευθερία του κοσμικὲς δυνάμεις, ὅταν ἀρνηῶνται τὴ δημιουργικὴ αὐτονομία του καὶ πολεμοῦν τὴν ἀρχὴ ὄλων τῶν ἀρχῶν του, τὴν ἀρχὴ τῆς Δημιουργικῆς Ἐλευθερίας, τῆς Δημιουργικῆς Ζωῆς. Μόνο ὡς ἀπόλυτα ἐλεύθερο τὸ φωτεινὸ δημιουργικὸ Πνεῦμα εἶναι στὸ ὕψος τῶν κοσμικῶν πεπρωμένων του καὶ χρεῶν του καὶ κατακλύζει ὄλο τὸν Κόσμο μὲ τὸ φῶς τῆς ἀπόλυτης κι' αἰώνιας πνευματικῆς Ἀλήθειας, τῆς ἀλήθειας τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Φιλοσοφία, ὡς ἐπιστήμη τοῦ κριτικοῦ καθαροῦ θεωρητικοῦ Λόγου, ὡς ἐπιστήμη τοῦ ἀπολύτου πνευματικοῦ φωτός, τοῦ μεταφυσικοῦ φωτός, τοῦ φωτός τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὸ ἀπόλυτο δικαίωμα νὰ ἐλέγχει καὶ νὰ κρίνει τὰ πάντα μέσα στὸν Κόσμο καὶ στὴ Ζωὴ μόνο ἀπὸ τὴ σκοπιὰ τῆς δημιουργικῆς Ἐλευθερίας, τῆς Δημιουργικῆς Ζωῆς. Καὶ στὸ θεῖο φῶς τῆς ὑπέρτατης αὐτῆς ἀρχῆς τῆς δημιουργικότητάς της καὶ τῆς πνευματικῆς προαγωγῆς τῆς ζωῆς ὄλης τῆς Ἀνθρωπότητος ἡ Φιλοσοφία ἔχει ὄχι μόνο τὸ ἀπόλυτο δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπέρτατο χρέος — ἱερώτατο καὶ θεϊότατο χρέος — νὰ καταφάσκει καὶ νὰ ἐπιβεβαιῶνῃ τὴ Ζωή, τὴ Δημιουργικὴ Ζωή, τὴ ζωὴ τῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ πολεμᾷ μὲ ὄλες τὶς δυνάμεις της καὶ νὰ γκρεμίζει ἀπόλυτα ἐλεύθερα καὶ ἀλύγιστα καὶ ἀδυσώπητα πᾶν ὅτι εἶναι ἀντιδημιουργικὸ καὶ ἀντιθεϊκὸ καὶ δὲν προάγει, ἀλλὰ σκοτεινιάζει καὶ πωρομεῖ τὴ ζωὴ τοῦ Κόσμου.

Τὸ Πνεῦμα, τὸ Δημιουργικὸ Πνεῦμα, ἔχει ὄχι μόνο τὸ ἀπόλυτο δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπέρτατο χρέος νὰ ἐλέγχει καὶ νὰ κρίνει φωτεινὰ καὶ δημιουργικὰ τὰ πάντα στὴ ζωὴ ὄλου τοῦ Κόσμου, καὶ τὴν Πολιτεία καὶ τὴν Τέχνη καὶ τὴν Ἐπιστήμη καὶ τὴν Παιδεία καὶ ὄλους τοὺς πνευματικοὺς καὶ πολιτιστικοὺς θεσμοὺς καὶ ὄργανισμοὺς τῆς Πολιτείας. Μοναδικὸς γνώμονας, κανόνας καὶ κριτῆς τῆς Ζωῆς καὶ τῆς Φιλοσοφίας ἡ Ἀλήθεια καὶ μόνο ἡ Ἀλήθεια. Ἡ ἀπόλυτη κι' αἰώνια Ἀλήθεια. Ἡ Ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ. Ἡ κριτικὴ ζήτησις καὶ ἀνακάλυψις, μὲ τὴν ἐλευθερὴν δημιουργικὴν κριτικὴν Σκέψιν καὶ τὴν δημιουργικὴν κριτικὴν Μέθοδον, καὶ ἀποκάλυψις σ' ὄλο τὸν Κόσμο τοῦ αἰώνιου μυστικοῦ τῆς οὐσίας τῆς ἀληθινῆς Ζωῆς, τῆς Δημιουργικῆς Ζωῆς. Τοῦ μυστικοῦ τῆς ὑπαρξῆς καὶ τῆς οὐσίας καὶ τῆς κοσμοδημιουργίας τοῦ ὑπέρτατου πνευματικοῦ ὄντος, τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ἀλήθεια, ἡ ἀπόλυτη κι' αἰώνια Ἀλήθεια, εἶναι καρπὸς μόνο τῆς Δημιουργικῆς Ἐλευθερίας τοῦ Πνεύματος. Ἡ Ἐλευθερία ὁμοίως εἶναι δημιουργικὴ μόνο στὸ φῶς τῆς Κριτικῆς. Ἡ Κριτικὴ εἶναι τὸ Φῶς, ἡ Ἀλήθεια, ἡ Ἀρετὴ, ἡ Ζωή, ἡ Δημιουργία. Δίχως τὴν Ἐλευθερία δὲν ὑπάρχει ἡ Κριτικὴ, δὲν ὑπάρχει τὸ Φῶς, δὲν ὑπάρχει ἡ Ἀλήθεια, δὲν ὑπάρχει ἡ Ἀρετὴ, δὲν ὑπάρχει ἡ Ζωή.

Ἐπέριστατη ἀποστολὴ τοῦ καθαροῦ θεωρητικοῦ Λόγου ἡ αὐτοσυνείδησή του, τὸ αὐτοφῶς του, ὡς οὐσία τοῦ ἀπολύτου ὄντος, τοῦ ἀπολύτου

Πραγματικοῦ. Ἄλλ' ἢ ἀλήθεια τοῦ Λόγου, ὡς οὐσίας τοῦ ἀπολύτου ὄντος, εἶναι ἢ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ κοσμικὸς Λόγος, τὸ ἀπόλυτο, ἄπειρο κι' αἰώνιο Πνεῦμα, τὸ Πᾶν — Πνεῦμα. Ὑπέριστα ἀλήθεια τῆς Μεταφυσικῆς ἢ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ. Ἄλλ' ἢ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ ὑψηλότερος καὶ ὠραιότερος καρπὸς τῆς Δημιουργικῆς Ἐλευθερίας — Δημιουργικῆς Ζωῆς, ὡς οὐσίας καὶ δημιουργίας τοῦ Θεοῦ. Ἡ κατάλυση ὁμοίως τῆς Δημιουργικῆς Ἐλευθερίας εἶναι κατάλυση καὶ τῆς Φιλοσοφίας — Μεταφυσικῆς — ὄντολογίας — Θεολογίας καὶ τῆς ἀλήθειας τοῦ Θεοῦ. Ἡ πολεμικὴ καὶ ἡ κατάλυση τῆς Δημιουργικῆς Ἐλευθερίας τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς Φιλοσοφίας θεμελιώνει μέσα στὸν Κόσμο τὸ κράτος τοῦ Ζόφου, τοῦ Σκοταδισμού, τοῦ Σκεπτικισμού, τοῦ Ὑλισμοῦ, τοῦ Ἀθεϊσμοῦ, τοῦ Μηδενισμοῦ. Ἡ κατάλυση τῆς Ἐλευθερίας στὸ βάθος καὶ στὴν ἀπόλυτη πραγματικότητα εἶναι ἔγκλημα ἐναντίον τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ. Ἡ πολεμικὴ ἐναντίον τῆς Δημιουργικῆς Ἐλευθερίας ἀντιστρατεύεται καὶ ἀντιμάχεται τὸ δημιουργικὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς εἶναι ἀπόλυτη, ἄπειρη κι' αἰώνια Δημιουργικὴ — Ἐλευθερία. Ὁ πόλεμος ἐναντίον τῆς Ἐλευθερίας εἶναι πόλεμος ἐναντίον τῆς δημιουργικῆς βούλησης τοῦ Θεοῦ καὶ κατάλυση τοῦ δημιουργικοῦ ἔργου τοῦ Θεοῦ.

Ἡ πιὸ βαθειὰ αἰτία τῆς πολεμικῆς ἐναντίον τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς κατάλυσης τῆς Ἐλευθερίας τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς Ψυχῆς στὸν αἰῶνα μας εἶναι ἢ ἀπιστία στὸ Λόγο. Ἡ ἀπιστία στὶς ἄπειρες δημιουργικὲς δυνάμεις τοῦ Πνεύματος. Ἡ ἀπιστία στὸ Πνεῦμα εἶναι ἢ οὐσία ὅλου τοῦ σύγχρονου Κόσμου. Τὸ πιὸ χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τῆς ἐποχῆς μας. Ἡ πηγὴ τοῦ Μηδενισμοῦ τῆς σύγχρονης Ἀνθρωπότητας. Πηγὴ ἀπ' τὸ ἄλλο μέρος τῆς ἀπιστίας στὸ Λόγο εἶναι ὁ πνευματικὸς Ζόφος. Ἡ τελεία ἄγνοια τοῦ ἀσύλληπτου ὕψους καὶ μεγαλείου τῶν τιτανικῶν δημιουργικῶν δυνάμεων τῆς οὐσίας καὶ τῆς ψυχῆς τοῦ Ἀνθρώπινου ὄντος, ὡς πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ ὄντος, ὡς θείου ὄντος.

Ἡ γνήσια δημιουργικὴ Φιλοσοφία, ἡ «ὀρθή» Φιλοσοφία στὴ γλώσσα τοῦ θείου Πλάτωνος, ἔχει ὡς κυριώτατο ἔργο της ὄχι τὴν ἄρνηση καὶ τὴν κατάλυση, ἀλλὰ τὴν κατάκτηση, τὴν κατάφαση κι' ἐπιβεβαίωση τῆς Ζωῆς, τῆς ἀληθινῆς Ζωῆς, τῆς Δημιουργικῆς Ζωῆς, τῆς ζωῆς ὡς θελήματος καὶ ποιήματος τοῦ Θεοῦ.

Ἡ δημιουργικὴ Φιλοσοφία ἀπάνω ἀπ' ὅλα ἔχει ὡς οὐσιαστικὸ σκοπὸ της κι' ἔργο της τὴ θεμελίωση τῆς Θρησκείας, τῆς ἀληθινῆς θρησκείας τοῦ ἀπολύτου Πνεύματος, ἀπάνω σὲ ἀπολύτως γερὰ καὶ στέρεα καὶ ἀσάλευτα αἰώνια θεμέλια. Τῆς δημιουργικῆς Θρησκείας τῆς ἀπόλυτης κι' αἰώνιας Ἀλήθειας. Τῆς ἀλήθειας τοῦ Θεοῦ, τοῦ αἰζῶνου προσωπικοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀπολύτου, ἀπείρου κι' αἰώνιου Πνεύματος, πρώτης ἀρχῆς καὶ ὑπέριστα τελικοῦ σκοποῦ τῆς δημιουργίας καὶ τῆς ζωῆς τοῦ Σύμπαντος.

Ἡ ὀρθή, ἡ δημιουργικὴ Φιλοσοφία θεμελιώνει ὄχι μιὰ ὑποκειμενικὴ συναισθηματικὴ πίστη, ἀλλὰ μι' ἀστραφτερὴ ἀπόλυτη, ἀσάλευτη παγκόσμια καὶ παναιώνια πίστη. Πίστη ἔλλογη, πίστη πνευματικὴ, πίστη φωτὸς, ζωῆς, δημιουργίας. Πίστη ἀπόλυτης ἁρμονίας τοῦ Λόγου καὶ τοῦ Αἰσθήματος,

τοῦ Νοῦ καὶ τῆς Καρδιᾶς. Ἡ μόνη ἀληθινὴ Θρησκεία, ἡ θρησκεία τῆς Φιλοσοφίας, τοῦ Πνεύματος, τῆς Ζωῆς, τῆς Δημιουργίας, θεμελιώνεται καὶ ὑψώνεται ἀπάνω ἀπ' ὅλες τὶς ἄβυσσες τοῦ Ἀπείρου καὶ τῆς Αἰωνιότητος μόνο μέσα στὸ φῶς, τὸ ἀπόλυτο κι' αἰώνιο φῶς. Τὸ φῶς τοῦ ἀπολύτου, ἀπείρου κι' αἰωνίου Λόγου, τοῦ Θεοῦ. Μὲ ἄλλους λόγους ἡ Θρησκεία τῆς δλόφωτης κριτικῆς Φιλοσοφίας — Μεταφυσικῆς, τῆς δημιουργικῆς Φιλοσοφίας — Μεταφυσικῆς εἶναι ἡ μόνη ἀληθινὴ θρησκεία τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Καὶ στὰ ὕψη αὐτὰ ἡ Φιλοσοφία, ὡς καθαρὴ θεωρητικὴ Ὀντολογία, ταυτίζεται ἀπόλυτα μὲ τὴ Θρησκεία καὶ σφιχταγκαλιάζει τὴ Θρησκεία, ὡς ἀδερφή τῆς καὶ σάρκα ἀπ' τὴ σάρκα τῆς κι' αἷμα ἀπ' τὸ αἷμα τῆς. Καὶ στὰ ἴδια ὕψη ἡ Μεταφυσικὴ, ἡ κριτικὴ δημιουργικὴ Μεταφυσικὴ, ἡ Μεταφυσικὴ τοῦ Καθαροῦ Λόγου, τῆς Δημιουργικῆς Ἐλευθερίας, εἶναι Θεολογία καὶ μόνο Θεολογία. Ἡ μόνη πάμφωτη, ἀπολέμητη καὶ ἀκατάλυτη αἰώνια Θεολογία.

Ἡ Ζωή, ἡ ἀληθινὴ Ζωή, ἡ Δημιουργικὴ Ζωή, εἶναι δημιουργία μόνο τῆς δρθῆς, τῆς γνήσιας, τῆς δημιουργικῆς Φιλοσοφίας. Δημιουργία τοῦ καθαροῦ ἀστραφτεροῦ Δημιουργικοῦ Λόγου. Τῆς ἀστραφτερῆς πίστεως στὸν ἀπόλυτο, ἀπειρο κι' αἰώνιο Λόγο, τὸ Θεό, ὡς δημιουργὸ καὶ κυβερνήτη τοῦ Σύμπαντος. Τῆς πίστεως τοῦ ἀπολύτου κι' αἰωνίου φωτός. Τῆς πίστεως — οὐσίας τοῦ Παναιωνίου Πανελληνισμοῦ.

*

Στὸ φῶς ἤδη τοῦ ἀληθινοῦ νοήματος τῆς Μεταφυσικῆς φεγγοβολάει καὶ τὸ φῶς τοῦ ἀληθινοῦ νοήματος τῆς δρθῆς μεθόδου τῆς. Τὸ πνευματικὸ κλίμα τῆς δημιουργικῆς Μεταφυσικῆς, ἐτονίσαμε ἤδη, εἶναι τὸ κλίμα τῆς κριτικῆς Μεταφυσικῆς. Μέσα στὸ ἴδιο κλίμα ἀστράφτει καὶ τὸ φῶς τῆς δρθῆς, τῆς ἀληθινῆς, τῆς δημιουργικῆς μεθόδου τῆς Μεταφυσικῆς. Πηγὴ τῆς δρθῆς φιλοσοφίας τῆς μεθόδολογίας τῆς Μεταφυσικῆς ἡ Κριτικὴ Σκέψη. Μέσα στὸ φῶς τῆς κριτικῆς Φιλοσοφίας φεγγοβολάει καὶ ἡ ἀλήθεια τῆς δρθῆς, τῆς δημιουργικῆς μεθόδου τῆς Μεταφυσικῆς.

Καὶ πρῶτα — πρῶτα ἐτυμολογικὰ «Μέθοδος» («μετὰ = σύμφωνα καὶ «δδός») σημαίνει τὸν τρόπο τῆς πορείας τοῦ Λόγου πρὸς τὸν οὐσιαστικὸ σκοπὸ του, τὸ σωστὸ δρόμο τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸν κόσμον τῆς Ἀλήθειας. Μὲ ἄλλους λόγους ἡ «Μέθοδος» εἶναι ὁ τρόπος τῆς ἀνακάλυψης ἢ τῆς ἀπόδειξης τῆς Ἀλήθειας, τῆς ἀπόλυτης Ἀλήθειας. Ὁ σωστὸς πνευματικὸς δρόμος, ποὺ ὀδηγεῖ χωρὶς παραστρατήματα, χωρὶς πνευματικὲς πλάνες, στὸ φῶς τῆς Ἀλήθειας, τῆς μεταφυσικῆς Ἀλήθειας.

Ἡ φιλοσοφικὴ Σκέψη θέτει ἤδη τὸ ἐρώτημα: Ποιὰ εἶναι ἡ ἀληθινὴ μέθοδος τῆς Μεταφυσικῆς; Ὁ σωστὸς δρόμος τοῦ Πνεύματος, ποὺ ὀδηγεῖ στὴν ὑπέρτατη ἀλήθεια τῆς Μεταφυσικῆς; Στὴ μεταφυσικὴ Ἀλήθεια, στὴν Ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ;

Τὸ ἀληθινὸ φῶς τοῦ ἐρωτήματος αὐτοῦ εἶναι τὸ ἀληθινὸ φῶς τοῦ Λόγου. Τὸ φῶς τοῦ Λόγου, ὡς μοναδικῆς πηγῆς καὶ μοναδικοῦ ὄργανου πνευματικοῦ φωτὸς μέσα στὰ πνευματικὰ σκοτάδια τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς. Ἡ Μεταφυσικὴ ὠρίστηκε πρὸ πάντων ὡς ἡ ἐπιστήμη τοῦ καθαρῶν θεωρητικοῦ Λόγου στὸ ἔργο τῆς φωτεινῆς αὐτοανακάλυψής του καὶ αὐτοσυνείδησής του, ὡς οὐσίας τοῦ ἀπολύτου ὄντος (ἀπολύτου Πραγματικοῦ). Ἀλλὰ ποῖο εἶναι τὸ ἀληθινὸ φῶς τοῦ Λόγου — ὄντος; Ἡ ὀρθὴ ἀπάντηση στὸ ἐρώτημα αὐτὸ εἶναι ἡ ἀπάντηση: Ὁ Λόγος, στὸ ἀληθινὸ πνευματικὸ νόημα του, στὸ φῶς τῆς κριτικῆς Φιλοσοφίας — Μεταφυσικῆς, εἶναι δύναμη πνευματικῆς αὐτενεργείας καὶ αὐτοδημιουργίας, πνευματικῆς αὐτοενόρασης καὶ αὐτοθεωρίας. Ἡ Γνώση τοῦ Λόγου, στὴν ἀπόλυτη πραγματικότητα — ἀλήθεια, εἶναι πνευματικὴ αὐτοενόραση, (αὐτοσυνείδηση, αὐτογνωσία) τοῦ Λόγου — ὄντος. Ἡ πρώτη συνεπῶς καὶ κυριώτατη δύναμη, ἡ οὐσία τοῦ καθαρῶν θεωρητικοῦ Λόγου — τοῦ ἐλεύθερου, αὐτόνομου καὶ δημιουργικοῦ Λόγου, εἶναι ἡ δύναμη τῆς πνευματικῆς αὐτοθεώρησης — αὐτοσυνείδησής του. Μὲ ἄλλους λόγους τὸ καθαρὸ θεωρητικὸ Πνεῦμα πρῶτ' ἀπ' ὅλα καὶ ἀπάνω ἀπ' ὅλα εἶναι πνευματικὴ Ἐνόραση (Cognitio intuitiva, intuition intellectuelle, Geistige Anschauung).

Ἀντικειμενικὸς οὐσιαστικὸς σκοπὸς τοῦ καθαρῶν θεωρητικοῦ Λόγου εἶναι ἡ καθαρὴ πνευματικὴ θήρα τοῦ ὄντος. Ἡ ἀνακάλυψη καὶ κατάκτηση καὶ ἀποκάλυψη τῆς ἀπόλυτης ἀλήθειας τοῦ ὄντος, ὡς ὄντως ὄντος. Ἡ θήρα ὅμως καὶ ἡ σύλληψη τῆς ἀπόλυτης ἀλήθειας τῆς οὐσίας τοῦ ὄντος, ὡς ἀπολύτου ὄντος (ὄντως ὄντος), εἶναι ἔργο μόνο τῆς ἐνόρασης τοῦ Λόγου, ὡς δυνάμης καθαρῆς πνευματικῆς αὐτοθεωρίας καὶ αὐτοσυνείδησης. Ἡ πνευματικὴ ἐνόραση τοῦ ὄντος, στὸ βάθος καὶ στὴν ἀπόλυτη πραγματικότητα, εἶναι ἀπόλυτη ταύτιση τοῦ Λόγου καὶ τοῦ ὄντος, αὐτοανακάλυψη — αὐτοσυνείδηση τοῦ Λόγου, ὡς ἀπολύτου ὄντος. Μεταφυσικὴ ἐνόραση καὶ κατάκτηση καὶ κατοχὴ τοῦ Μεταφυσικοῦ, μεταφυσικὴ Ἀλήθεια. Ὁ Καθαρὸς Λόγος αὐτοενορᾶται καὶ αὐτοαποκαλύπτεται ὡς ἡ ἀπόλυτη Πραγματικότητα, ἡ ἀπόλυτη Ἀλήθεια.

Ὁ Λόγος στὴ δημιουργικὴ αὐτενεργεία του θηρεῦει καὶ ἀρπάζει, μὲ ὅλες τὶς ἐσωτερικὲς δυνάμεις του, τὶς φυσικὲς δυνάμεις τῆς οὐσίας του, τὴν ἀπόλυτη κι' αἰώνια Ἀλήθεια, τὴν ἀλήθεια τοῦ γνωστικοῦ ἢ στοχαστικοῦ Ἐγῶ (Ἐποκειμένου) ταυτοῦ μὲ τὸ ἀντικείμενο τῆς Γνώσης, τὸ ὄντως ὄν. Ὁ Καθαρὸς Λόγος, ὡς ἐλεύθερος, ὡς δημιουργικὸς Λόγος, στὶς μεγάλες καὶ ὑπέροχες στιγμὲς τῶν αἰώνων κορυφῶν του καὶ τῶν αἰώνων δημιουργιῶν του, εἶναι κέντρο καὶ πηγὴ πνευματικῶν ἀστραπῶν καὶ κεραυνῶν, κέντρο καὶ πηγὴ ἀπολύτων, παγκοσμίων καὶ παναιώνιων ἀληθειῶν. Ὁ καθαρὸς θεωρητικὸς ἢ ἐνορατικὸς Λόγος μὲ τὸ ἐσωτερικὸ φῶς τῆς οὐσίας του, σπίνθας ἀπὸ τὴ φωτιὰ καὶ τὶς φλόγες τοῦ ἀπείρου κι' αἰωνίου Πνεύματος, τοῦ Θεοῦ, ἀρπάζει ἄμεσα, ἀστραπιαία, αὐτενεργητικὰ καὶ αὐτοδημιουργικὰ, τὶς ἀπόλυτες κι' αἰώνιες ἀλήθειες τοῦ Κόσμου καὶ τῆς Ζωῆς καὶ τὴν ἀπόλυτη κι' αἰώνια ἀλήθεια ὅλων τῶν ἀληθειῶν, τὴν ἀλήθεια τοῦ

Θεοῦ, ὡς οὐσία του καὶ ψυχὴ του καὶ ἀστραπή ὄλων τῶν ἀστραπῶν του καὶ κεραυνὸ ὄλων τῶν κεραυνῶν του.

Στὸ φῶς τῶρα τῆς οὐσίας του ὁ καθαρὸς θεωρητικὸς Ἀνθρώπινος Λόγος εἶναι δημιουργικὴ πνευματικὴ ἐνόραση, μέσα στὸν αἰσθητὸ φυσικὸ Κόσμο, καὶ δημιουργικὴ Σκέψη. Μόνο ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀπειρη κι' αἰώνια πνευματικὴ ἐνόραση τοῦ ἀπείρου κι' αἰωνίου πνευματικοῦ Σύμπαντος! Μοναδικὴ πηγὴ τῶν ἀπολύτων κι' αἰωνίων ἀληθειῶν τοῦ Ἀνθρώπινου Λόγου, ὡς ἀπειροελάχιστου μορίου τοῦ Θεοῦ Λόγου, εἶναι ἡ πνευματικὴ Ἐνόραση, ἡ πνευματικὴ Ἐμπειρία, ἡ πνευματικὴ Ζωή, ἡ πνευματικὴ Δημιουργία, ἡ δημιουργικὴ ταύτιση τοῦ Λόγου καὶ τοῦ ὄντως ὄντος, τοῦ ἀπολύτου, ἀπείρου κι' αἰωνίου Παντός — Ἐνός — Πνεύματος. Τέλος του καὶ κορυφὴ του, ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς τοῦ ἀπολύτου ὄντος, τοῦ Παντός — Ἐνός — Πνεύματος, ὁ Θεός. Στὸ φῶς τῆς ἀπόλυτης κι' αἰωνίας Ἀλήθειας, στὸ Θεό, ὁ Ἀνθρώπινος Λόγος ἀνεβαίνει καὶ μὲ τὴ δημιουργικὴ πνευματικὴ Ἐνόραση καὶ μὲ τὴ δημιουργικὴ Σκέψη. Ἡ ἀληθινὴ μέθοδος τῆς δημιουργικῆς Μεταφυσικῆς εἶναι ἡ μέθοδος τῆς δημιουργικῆς πνευματικῆς Ἐνόρασης, τῆς μεταφυσικῆς Ἐνόρασης, καὶ τῆς δημιουργικῆς Σκέψης, τῆς μεταφυσικῆς Σκέψης, μέσα στὸ φῶς τῆς μεταφυσικῆς Ἐνόρασης σὲ ἀπόλυτη ἁρμονία μὲ τοὺς αἰώνιους ἐσωτερικοὺς νόμους τοῦ Λόγου (τῆς Λογικῆς), ποὺ εἶναι συνάμα καὶ ταυτόχρονα καὶ νόμοι τοῦ ἀπολύτου ὄντος (ὄντως ὄντος). Ἡ ἀπόλυτη Ἀλήθεια, ἡ μεταφυσικὴ Ἀλήθεια, θεμελιώνεται ἀπάνω σὲ ἀπόλυτα γερὴ καὶ ἀσάλευτη βάση. Καὶ ἡ βάση αὕτη εἶναι μόνο ἡ ἀστραφτερὴ πνευματικὴ Ἐνόραση, ἡ μεταφυσικὴ Ἐνόραση, ἡ Αὐτοενόραση — Αὐτοσυνείδηση τοῦ Λόγου — ὄντος.

Ὁ Καθαρὸς Λόγος δὲν εἶναι πηγὴ ἀφηρημένων ἐννοιῶν, γενικῶν ἐννοιῶν τοῦ Πνεύματος, ἀλλὰ ζῶσα ὁλόφλογη δημιουργικὴ δύναμη. Πηγὴ πραγματικῶν συγκεκριμένων πνευματικῶν ἀληθειῶν, ποὺ ζοῦν ἀληθινὴ πραγματικὴ ζωὴ καὶ εἶναι συγκεκριμένες δημιουργικὲς ὄντοτητες, πραγματικὲς ὑπάρξεις, ζωντανὲς πραγματικὲς μορφές, ὁλοζώντανες πνευματικὲς οὐσίες, πνευματικὰ ἐνοράματα, πνευματικὰ πλάσματα, ἀπόλυτες πνευματικὲς ἀξίες. Πηγὴ τοῦ Λόγου, ὡς πηγῆς καὶ κέντρου πνευματικῶν ἐνοράσεων — ἀληθειῶν — ἀστραπῶν — κεραυνῶν ἢ Ζωῆ — Δημιουργία καὶ μόνο ἡ Ζωὴ — Δημιουργία. Ἀπὸ τὴ Ζωὴ — Δημιουργία ἡ δημιουργικὴ ἐνορατικὴ Μεταφυσικὴ ὑψώνεται, μὲ ὅλες τὲς φυσικὲς καὶ θεῖες στὴ ρίζα τοὺς ἐσωτερικὲς δυνάμεις τοῦ Λόγου, καὶ μὲ τὴν Ἀνάλυση καὶ μὲ τὴ Σύνθεση καὶ μὲ τὴν Ἐπαγωγὴ καὶ μὲ τὴν Ἀπαγωγὴ καὶ μὲ τὴν Ἀναλογία τοῦ Λόγου, στοὺς οὐρανούς τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς καθαρῆς θεωρητικῆς ὄντολογίας, ὡς καθαρῆς στὸ βάθος τῆς θεωρητικῆς Πνευματολογίας — Θεολογίας, καὶ ἀνεβαίνει στὴν κορυφὴ ὄλων τῶν κορυφῶν τοῦ Λόγου — ὄντος, τὴ Θεότητα. Ἡ ὑπέριστα ἀλήθεια τῆς δημιουργικῆς Μεταφυσικῆς εἶναι ἡ ἀλήθεια τοῦ Δημιουργικοῦ Λόγου, ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἡ πνευματικὴ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ βγαίνει ἀπὸ τὴ Ζωὴ καὶ μόνο ἀπὸ τὴ Ζωὴ. Ἀπὸ τὲς ἄβυσσες καὶ τὰ σκοτάδια τῆς Ζωῆς. Ἀπὸ τὲς ἀστραπὲς καὶ τοὺς κεραυνούς τῶν ἐνοράσεων τοῦ ἀστραφτεροῦ Καθαροῦ Λόγου, τοῦ Δημιουργικοῦ Λόγου, μέσα στὰ βάθη καὶ

τ' ἄδυτα τῶν ἀδύτων τοῦ ἀπολύτου ὄντος — ἀπολύτου Πραγματικοῦ. Καὶ τὴν αἰώνια αὐτὴ ἀλήθεια ἐπιβεβαιώνει ἀπόλυτα ἡ πνευματικὴ Ἱστορία ὅλης τῆς Ἀνθρωπότητος. Ἡ Ἱστορία καὶ τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Τέχνης καὶ τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῆς Ἐπιστήμης. Ἡ πνευματικὴ δημιουργία ὅλου τοῦ Κόσμου, σ' ὅλους τοὺς αἰῶνες, εἶναι δημιουργία τῶν ἀστραφτερῶν πνευματικῶν ἐνοράσεων τῶν μεγάλων δημιουργικῶν πνευμάτων ὅλης τῆς Ἀνθρωπότητος, δημιουργία τῶν θαυμάτων ὅλων τῶν δημιουργικῶν μεγαλοφυῶν ὅλων τῶν λαῶν ὅλης τῆς Γῆς. Καὶ ἡ πιὸ βαθειὰ καὶ πιὸ ὑψηλὴ πνευματικὴ Ἐνόραση, ἡ μεταφυσικὴ Ἐνόραση, εἶναι ἡ μέθοδος τῶν μεγάλων καὶ ἀθάνατων δημιουργῶν, μυστῶν, ἱεροφαντῶν καὶ προφητῶν τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας, τῶν πνευματικῶν τιτάνων τῆς Προσωκρατικῆς καὶ τῆς κλασσικῆς Ἀττικῆς Φιλοσοφίας. Καὶ ἡ ἄμεση ἀστραφτερὴ πνευματικὴ Ἐνόραση εἶναι καὶ ἡ μέθοδος τῆς μεταφυσικῆς τοῦ Πλάτωνος, τοῦ μεγαλύτερου μεταφυσικοῦ πνεύματος ὅλου τοῦ Κόσμου καὶ ὅλων τῶν αἰώνων, τοῦ πρώτου καὶ μοναδικοῦ θεμελιωτῆ τῆς ὑψηλότερης Μεταφυσικῆς, ποὺ εἶδε ὡς σήμερα ὅλος ὁ Κόσμος, τῆς Μεταφυσικῆς τοῦ ἀπολύτου Λόγου — ὄντος, τῆς Μεταφυσικῆς τοῦ αἰωνίου Πανελληνισμοῦ.

Ἡ Μεταφυσικὴ τοῦ ἀπολύτου Λόγου — ὄντος εἶναι ἡ μεταφυσικὴ τῆς ἀπόλυτης ἐνότητος τοῦ Σύμπαντος. Τῆς ἀπόλυτης ἐνότητος καὶ ταυτότητος τοῦ Λόγου καὶ τοῦ ὄντος. Καὶ μέσα στὸ φῶς τῆς μεταφυσικῆς αὐτῆς τῆς ἀπόλυτης ἐνότητος καὶ ταυτότητος τοῦ Σύμπαντος, τοῦ Παντός — Ἐνός — Πνεύματος, τὸ θεῖο, στὴν πρώτη πηγὴ τοῦ φυσικοῦ φῶς τῆς μεταφυσικῆς ἐνόρασης τοῦ Ἀνθρώπου καθαρῶν θεωρητικοῦ Λόγου εἶναι τὸ μοναδικὸ φῶς τῆς ἀπόλυτης Ἀλήθειας, τῆς μεταφυσικῆς Ἀλήθειας, τῆς Ἀλήθειας τοῦ Θεοῦ. Τὸ μόνο φῶς τῆς δραματικῆς πορείας καὶ τῆς τραγικῆς ζωῆς τοῦ Ἀνθρώπου ὄντος μέσα στὶς ἄβυσσες τοῦ Σύμπαντος καὶ τῆς Αἰωνιότητος. Καὶ μὲ τὸ φυσικὸ αὐτὸ ἐσωτερικὸ φῶς τῆς μεταφυσικῆς ἐνόρασης τοῦ Καθαροῦ ἐνορατικοῦ Δημιουργικοῦ Λόγου ὁ ἐρημίτης στοχαστῆς τῶν στοχασμῶν αὐτῶν στοχάζεται καὶ βούλεται νὰ ἐκτελέσῃ τὸ πανυπέροτατο πνευματικὸ καὶ ἠθικὸ χρέος τῆς κοσμικῆς μοίρας του, τὸ χρέος τοῦ πλοῦ του καὶ τῆς διείσδυσής του μέσα στὸν ἀπέραντο φουρτουνιασμένο ὠκεανὸ τῆς Μεταφυσικῆς μὲ ὅλα τὰ σκοιὰδια του, τὶς αἰώνιες καταχνιές του καὶ τοὺς αἰώνιους παγετῶνές του.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο IV. ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ.

Ἐπέροτατος σκοπὸς τῆς Ζωῆς καὶ τῆς Φιλοσοφίας ἡ Ἀλήθεια καὶ μόνο ἡ Ἀλήθεια. Συνεπῶς τὸ πρόβλημα τῆς Ἀλήθειας εἶναι τὸ πρῶτο καὶ ὑψιστὸ πρόβλημα τῆς Ζωῆς καὶ τῆς Φιλοσοφίας. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή, ποὺ ὁ Ἀνθρώπος βαπτίζεται μέσα στὸ φῶς τοῦ Κόσμου καὶ ὡς τὴ στερνὴ στιγμή του ποὺ βυθίζεται μέσα στὴν αἰώνια Νύχτα καὶ τὸ αἰώνιο Μυστήριο, ὅλη ἡ ζωὴ του στρέφεται γύρω ἀπὸ τὸν ἥλιο τῆς Ἀλήθειας. Ἡ